

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/20/2018
Identifikačné číslo spisu: 3117010332
Dátum vydania rozhodnutia: 12.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3117010332.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného N. G. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. apríla 2018 v Bratislave dovolanie obvineného N. G. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 29. júna 2017, sp. zn. 2To/37/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného N. G. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 20. apríla 2017, sp. zn. 4T/28/2017 bol obvinený N. G. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na skutkovom základe, že

1) dňa 31. októbra 2016 v čase približne o 20.00 hod. vnikol do rodinného domu č. XXX v obci Z., ktorého majiteľom je A.R., bytom Z.. XXX takým spôsobom, že potom čo zvonil pri vchodových dverách a tieto mu nikto neotváral aj napriek tomu, že mal vedomosť, že v dome sú osoby a bolo mu nimi dané najavo, že ho nechcú vpustiť do domu, vchodové dvere vykopol nohou v oblasti zámku a vošiel do rodinného domu, kde zotrval po dobu približne 30 minút, napriek nesúhlasu majiteľa,

2) približne od roku 2008 do októbra roku 2016 na adrese Z.. XXX svoju manželku Z. G., bytom toho času Z.. XXX, fyzicky napádal aj pod vplyvom požitia alkoholických nápojov, takým spôsobom, že ju viackrát bil päšťami, sácal, škrtil a udieral jej hlavu o stenu, ďalej sa jej vyhrážal tým spôsobom, že ju zabije, zaškrtil, vyhodí z balkóna, že bude visieť za vlasy a že ju rozreže a pošle naspäť rodičom po častiach, svojim agresívnym správaním poškodenej spôsoboval stres a strach, kde uvedené dlhodobé konanie obvineného vyvolalo u poškodenej Z. G. rozvinutý syndróm týranej ženy.

Okresný súd Trenčín obvinenému N. G. za to uložil podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., ods. 7 Tr. zák. a za použitia § 41 ods.

2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obhajca obvineného, ako aj obvineného príbuzní, a to rodičia obvineného A. G., B. G., brat Ing. S. G. a sestra A. U., ktoré odôvodnili osobitnými podaniami.

Obvinený N. G. v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 178-184) v podstate uviedol, že napadnutý rozsudok nepovažuje za správny ani v jednom z jeho výrokov. So spáchaním trestného činu týrania špecifikovaného v napadnutom rozsudku v bode 2/ nesúhlasí a necíti sa byť vinným z tohto trestného činu, pričom znalecký posudok Mgr. Lucie Bošiakovej považuje za neobjektívny. V závere odvolania obvinený navrhol, aby ho krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. spod obžaloby oslobodil, alebo aby v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Príbuzní obvineného v písomných dôvodoch odvolaní poukázali na to, že sú presvedčení o nespravodlivosti a neprimeranej prísnosti uloženého trestu odňatia slobody obvinenému vzhľadom k jeho osobe. Na podklade dôvodov uvedených v odvolaniach sa domáhali starostlivého zváženía celého prípadu a oslobodenia obvineného spod obžaloby.

Poškodená Z. G. v písomnom vyjadrení k napadnutému rozsudku (svoje podanie nazvala žiadosť o zníženie trestu) i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázala na to, že jej manželstvo s obvineným bolo striedavo a najmä spočiatku bezproblémové a neskôr už častejšie problémové s tým, že po vyhrotení konfliktov odišla v roku 2015 od obvineného aj s deťmi bývať k jej rodičom.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne navrhla odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že všetky výroky napadnutého rozsudku považuje za vecne správne a v súlade so zákonom.

Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Trenčíne, ktorý na verejnom zasadnutí 29. júna 2017 rozsudkom sp. zn. 2To/37/2017 (č.l. 268-272) podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému N. G., nar. X. Z. XXXX v P., trvale bytom Z.. XXX uložil podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j) Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 29. júna 2017, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený v súčasnej dobe uložený trest vykonáva.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 28. augusta 2017, jeho obhajca 28. augusta 2017, poškodená Z. G. 28. augusta 2017 a prokurátor 23. augusta 2017 (č.l. 280).

Okresný súd Trenčín dňa 29. marca 2018 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného N. G., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu Mgr. Dávida Štefanka. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 20. novembra 2017 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i), j), g) Tr. por.

V písomných dôvodoch svojho dovolania (č.l. 292-298) obvinený namietal, že dôkazy vykonané v prvostupňovom konaní boli vykonané jednostranne v jeho neprospech a v niektorých prípadoch

dokonca aj nezákonným spôsobom. Potreba uloženia ochranného opatrenia nebola správne posúdená a ochranné opatrenie mu nemalo byť uložené. Spochybňoval závery znaleckého posudku vypracovaného dňa 6. januára 2017 znalkyňou Mgr. Luciou Bošiakovou, ktorá spravila vyšetrenie poškodenej a podľa obvineného z predmetného znaleckého posudku vyplýva, že psychologička u poškodenej nediagnosticskovala syndróm týranej ženy, a preto ak závery znalkyne u poškodenej neboli správne, potom je nesprávny aj výrok rozsudku súdu prvého stupňa v bode 2/ a všetky výroky na neho nadväzujúce. V súvislosti s predmetným znaleckým posudkom obvinený poukázal aj na ďalší procesný nedostatok, a to na chýbajúce poučenie poškodenej, že nie je povinná podrobiť sa psychologickému vyšetreniu na účely trestného konania, že nie je povinná spolupracovať so znalcom. Podľa názoru obvineného ide podľa uvedeného o také porušenie zákonnosti, pre ktoré je možné zrušiť aj rozsudok v dovolacom konaní a vrátenie veci do prípravného konania.

Ďalej obvinený v rámci dovolania namietal spôsob vykonania dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, pričom v prípravnom konaní neboli vykonané všetky potrebné dôkazy, ktoré mali byť na riadne objasnenie skutkového stavu vykonané. Podľa obvineného mali byť vypočítané ďalšie osoby, ktoré mohli mať vedomosť o trestnom čine. Okrem poškodenej Z. G., dcéry E. G. a otca A.R. žiadna iná osoba nepotvrdila dôsledky údajného týrania, ktoré malo podľa rozsudku okresného súdu trvať osem rokov. Odvolací súd sa podľa obvineného vôbec nevyporiadal s námietkou nesprávneho vymedzenia času, v ktorom malo dochádzať k týraniam blízkej a zverenej osoby. Na základe vykonaných dôkazov nebolo možné ustáliť, kedy k údajnému týraniam malo začať dochádzať, pričom v tomto prípade došlo na základe nesprávneho právneho záveru o vine k nesprávnej použitiu ustanovenia § 208 ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a tým aj k nesprávnej vymedzeniu trestnej sadzby. Vykonaným dokazovaním však nebol skutkový stav zistený tak, aby bolo možné bez dôvodných pochybností povedať, že protiprávne konanie malo trvať dlhší čas.

Obvinený poukázal aj na skutočnosť, že na uloženie ochranného liečenia neboli splnené zákonom stanovené podmienky, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku č. 47/2017 vyhotoveného znalcom MUDr. Jurajom Lexmannom, v zmysle ktorého bolo uvedené, že u obvineného nebola zistená závislosť na alkohole, ale v jeho prípade sa jedná o príležitostné nadužívanie charakteru škodlivého pitia a agresivitou v opitostiach. Znalec vo svojom posudku uviedol, že zo psychiatrického hľadiska nepovažuje pobyt obvineného na slobode pre spoločnosť a priori za nebezpečný, pretože netrpí duševnou poruchou psychotického charakteru. Podľa znalca môže byť obvinený nebezpečný, keď je pod vplyvom alkoholu, ale túto nebezpečnosť spôsobuje sám, dobrovoľne, k pitiu je nekritický a liečenie odmieta a ani by nemohol plniť vzhľadom na osobnosť, a preto liečenie neodporučil.

V závere obvinený uviedol, že okresný súd nepostupoval správne pri vyslovení viny za trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a pochybil pri ukladaní trestu, pričom odvolacím súdom neboli odstránené spomínané pochybenia. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností navrhol, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i), j), g) Tr. por. a aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 29. júna 2017, sp. zn. 2To/37/2017 v spojení s rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne z 20. apríla 2017, sp. zn. 4T/28/2017.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Možnosť vyjadriť sa využil prokurátor okresnej prokuratúry, ktorý vo svojom vyjadrení (č.l. 338-311) uviedol, že súdy vykonali všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotili jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako im to ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospeli ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom s poukázaním na odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu. S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného N. G. odmietol.

Vyjadrenie prokurátora k dovolaniu bolo zaslané stranám trestného konania, ktoré však na vyjadrenie nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Zároveň je potrebné poukázať na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por., v zmysle ktorého dôvody podľa odseku 1 (§ 371 Tr. por.) písm. a) až písm. g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Obvinený ako prvý uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, dovolací súd uvádza nasledovné.

Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Dovolací dôvod v tomto prípade nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, prípadne že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa jeho predstáv, alebo odmietol vypočuť ďalších svedkov. Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade nepostupovali správne pri hodnotení záverov znaleckého posudku Mgr. Lucie Bošiakovej zo 6. januára 2017, ktorý vyhodnotili ako jeden zo základných dôkazov a že tieto závery nezodpovedajú predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, ako aj aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu sa jedná o skutkové námietky v rámci spôsobu hodnotenia znaleckého posudku, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené, nakoľko správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Len s poukázaním na nesprávny postup pri hodnotení dôkazov, ako aj z odmietnutia vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod.

Z čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní (vrátane výsluchu svedkov),

avšak odmietnutie žiadosti obžalovaného o vykonanie ním navrhovaných dôkazov v trestnom konaní musí byť súdom náležite zdôvodnené. (II. ÚS 258/2012 z 11. júla 2012). Obvineným uplatnené námietky v rámci predmetného dovolacieho dôvodu sú neodôvodnené, nakoľko hodnotia skutkový stav, ktorého preskúmanie je v dovolacom konaní neprípustné, a preto nemôže byť naplnený predmetný dovolací dôvod.

Pokiaľ ide o ďalšiu námietku obvineného súvisiacu so znaleckým posudkom vyhotoveným znalkyňou Mgr. Luciou Bošňákovou v odbore psychológia, klinická psychológia dospelých, touto námietkou sa dovolací súd vzhľadom na vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. bližšie nezaoberal, nakoľko ju obvinený nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Napriek tomu však dovolací súd konštatuje, že v prerokúvanom prípade nezistil žiadne pochybenie pri vykonávaní dôkazov a všetky dôkazy, ktoré boli podkladom pre napadnuté rozhodnutie boli vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Obvinený vo svojom dovolaní uplatnil aj dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod. pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Dovolací súd uvádza, že okresný aj krajský súd správne a v súlade so zákonom právne kvalifikovali a vyhodnotili konanie obvineného, keď ho odsúdili na úhrnný trest odňatia slobody, nakoľko obvinený sa dopustil dvoch úmyselných trestných činov a trest mu uložili podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, a to podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. Krajský súd správne vyhodnotil pochybenie okresného súdu ohľadne výšky trestu, keď upravil trestnú sadzbu z 10 (desať)

rokov na 7 (sedem) rokov, nakoľko okresný súd pri zvýšení trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a zároveň pri priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. dvakrát obvinenému pričítal tú istú okolnosť, čo viedlo k duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby. Krajský súd napadnutým rozsudkom toto pochybenie napravil a obvinenému uložil trest v rámci zákonne ustanovenej trestnej sadzby za spáchané trestné činy.

Z obsahu dovolania obvineného vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu obvinený uplatnil výlučne skutkové námietky, ktorými zjavne vybočil z predmetného dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerovali proti spôsobu hodnotenia dôkazov, záverom znaleckého posudku, nevysporiadaniu sa s nesprávnym a neurčitým vymedzením času týrania, nepreukázaniu jeho viny, ako aj proti správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav, čo je v dovolacom konaní neprípustné.

Vzhľadom k spochybňovaniu správnosti kvalifikácie skutku, ako aj subjektívnej stránky, a to do akého štádia sa dostalo konanie obvineného, je potrebné uviesť, že dovolací súd je viazaný konečným skutkovým zisteným, na ktorom sa ustálil okresný a krajský súd, pričom namietanie absencie subjektívnej stránky v konaní alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nepripúšťa.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo uložené ochranné opatrenie hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

V danom prípade mal okresný súd fakultatívnu možnosť na uloženie ochranného opatrenia, ktorú aj využil, pretože obvinený spáchal trestný čin násilnej povahy voči blízkej alebo zverenej osobe a bol daný predpoklad recidívy takéhoto konania, pričom trestný čin spáchal pod vplyvom návykovej látky. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že okresný súd vzhľadom k ustálenému skutkovému stavu spáchaného trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., ako aj vzhľadom k osobe obvineného, dĺžke týrania poškodenej, znaleckému posudku obvineného, ako aj vzhľadom k tomu, v akom stave obvinený spáchal predmetný skutok, správne a v súlade so zákonom vyhodnotil situáciu, keď obvinenému uložil podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i), j), g) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného N. G. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.